

BETHÁNIA

Bethánia - Jézus szeretetének hajléka

"Monda azért Márta Jézusnak: Uram ha itt lettél volna nem halt volna meg a testvérem" (János 11:21)

Szeretett Testvéreim!

A bibliai Bethánia mintegy 3 kilométerre van Jeruzsálemtől. Ott él Márta, Mária, Lázár. Őket szereti Jézus és itt hangzik fel a felolvasott textusunkból a Márta sóhajtása, amely át időn és lelkeken a mi Urunk Jézus Krisztus nélkülözhetelenségének drága üzenetét és minden halálon győzelmes evangéliumát, örömhírét zengi. **"Uram, ha itt lettél volna nem halt volna meg az én testvérem"**. Ahol nincs Jézus, a végső szó a halálé. Ahol ott van Jézus, az utolsó szó mindig Istené, akkor is ha hallgat. Sokan nagyokat szóló szájjal, egekbe hatoló káromlásoknak, hazugságoknak, csúsztatásoknak nyelvén a végső szó győzedelmét maguknak igénylik. A Szentlélek és Ige csendes mártai sóhajtása azonban megerősít bennünket hitünkben. Természetesen -

Ha Jézusban összpontosítva nem vagy velünk, csak mindenk fölé, elérhetetlen magasban, csak mindenütt sejthető közelségben, vagy körülöttünk, Istenünk, akkor az utolsó szó a mi egyéni, közösségi és emberi életünk számára valóban a halálé. De ha Jézusban összpontosítod magad, közénk jössz Őbenne, akiben lakozik az istenség egész teljessége testileg és mint gyújtólencse a Nap sugarait, összegezed örökkévaló végtelen mennyei szereteted minden sugárnyalábját s rá irányítod a mi szívünkre, ahol a legjobban fáj, - a mi életünkre, ahol a legtehetetlenebb, - a mi valónkra, ahol az a leghalálosabb, akkor az utolsó szó a Tied, akkoris ha most hallgatsz, mert meg fogsz szólalni: "Én vagyok a feltámadás és azt élet, aki hisz énbennem ha meghal is él." Sőt új életre támad, a pokol minden kapui sem vehetnek rajta diadalt!

Ez történik Bethániában. Adja Isten, hogy ez történjék a Bethánia Szövetség marosvásárhelyi áldott csendenapjainak központi istentiszteletén, amikor Jézusban összpontosulva "a nagy Isten vagyon mivelünk és Szentlelke lakozik bennünk."

Lássuk - felolvasott textusunk gyújtópontjának sugárcsúcsán, felolvasott lekciónk alapján - mi történik Bethániában? Minek a helye Bethánia? És hogy tölti be magyarországi református egyházunkban éppúgy mint itt Erdélyben, sőt széles e világon, (hiszen, én a Bethánia Szövetségnek angliai világfőtitkárával is folytattam már hivatalomban megbeszélést az evangélium ügyének Isten szerinti képviseléséről), Észak sarkától a Tüzföld fokáig, támadattól a napenyészetig, hogy tölti be Bethánia ott és itt a mi szívünkben a maga rendeltetését.

Bethánia első jellemvonása: az, hogy ez a 3 kilométerre Jeruzsálemtől elhelyezkedő helység eleve elrendelten **elfogadja a maga Istentől adott helyzetét**. Bethánia az isteni 90. zsoldos eleve elrendeltetés bizonyosságának a helye. Nem mondja: miért nem vagyok én a főváros közepén. Elég nekem 3 kilométerre a Szentföld fővárosától. Hálát adok, hogy nem a tumultusok helye vagyok, hanem a zöldövezet helye. Hálát adok, hogy mindezt nem én választottam magamnak, hanem Te választottad nekem Istenem, "mikor még semmi hegyek sem voltak, hogy még sem ég sem föld nem volt formálva, s Te voltál és Te vagy erős Isten és Te megmaradsz minden időben." Ó, sokszor, mikor reng a föld, mikor nyílik az ég, és nem angyalok szállnak belőle, hanem villámok csapnak mellettünk, oldalunkon, sőt fejünknek tetején életünkbe, megkérdőjelezi emberi elgondolásunk azt a helyet, amelyet nekünk adott az Isten. De, ha ott van Jézus, - és mennyiszor odalátogatott! - eszünkbe jut Victor János atyánknak csodálatos bizonyágtétele: "Szerény hajlék az emberi élet. Sokszor nagyon szűknek érzem. De ha elgondolom, hogy milyen csodálatos mennyei Vendég jelent meg egyszer ezen a helyen, mégis megilletődött örömmel lakom falai között." Mária, Márta, Lázár, urbanizációs és népvándorlási indokokból nem hagyták el Istentől eleve elrendelt otthonukat! Nem költöztek Jeruzsálembe és így lehettek a nyugalom helyévé. Jézust, akinek földi útján "nem volt fejét hova lehajtania", így tudták mindig otthonnal megkínálni és így avatta őket Isten a legnagyobb Krisztus-emberi

csoda hajlékává, ahol a tenger lecsendesítésének természeti csodája után a legnagyobb emberi csodát tette Jézus. Fetámaszotta Lázárt a halálból! Íme, a Bethánia Szövetség betölti rendeltetését akkor, ha **legyökerezik a világ teremtése előtti isteni eleve elrendeltetésnek a mélységeibe**. Elfogadja az Istentől kapott életet. Elfogadja az Istentől kapott helyet. Megtartja a helyben maradás parancsát. Minden nehézség ellenére hajlandó fogadni Jézust ott, ahova Isten rendelte őt, és Jézusban vár addig, amíg meg nem tapasztalja a világ legnagyobb csodáját: a feltámadást.

Továbbá: azt látjuk mindezt magától értetődően azért tudta megtenni, a bethániai három testvér, mert - döntő ige a felolvasott lekciónál, - szerette Jézus Mártát és annak nőtestvérét Máriát és fiú testvérét Lázárt. Tehát **Bethánia a Jézus szeretetének hona**. Az eleve elrendelt hely, ahol megmaradtak, azért tudott megdicsőülni, mert oda befogadták Jézust. És szeretettel fogadták be, nem mintha valami nagy kegyet gyakorolnának, hanem azért, mert nem tudták viszont nem szeretni azt a Jézust, aki öröklélvő szeretettel kopogtatott be hozzájuk. Íme: **a Bethánia Egyesület az egyházon belül és az egész világ mindenségnek Istentől eleve elrendelt helyén be tudja tölteni hivatását akkor, ha Jézus szeretetének és Jézus viszont szeretetének hajléka lesz az egyesület, a közösség, az anyaszentegyház, amelyre ez a szeretet kiárad s az egész világ, amelyen belül nekünk élnünk kell**. Ahogyan a 378. Hallelujah ének 2. verse mondja. A Bethániának szinte kulcs titka olvasható és énekelhető ezekben a sorokban:

Mindön az égi szeretet, Azóta Őt, ki ott a fán,
Mely a kereszten ég, Megváltott engemet,
Bűnömre fénysugárt vetett, Viszont szeretve, átadám
Akkor felébredék. Neki a lelkemet.
Bús szív ne sírj, szeret az Úr!
E régi hír örökre új,
Forrás fakad, bő mennyei
A szomjodat enyhíteni.

Bethánia első jellemvonása tehát az eleveelrendelése; eleve elrendelt helye, Megváltója és az Ő szeretete.

Második jellemvonása: Krisztus-központúsága.

Kétségtelen tény: minden sorrendileg a teremtés előtti eleve elrendelésben kezdődik, és nekünk odáig kell gyökerezni. De semmire sem megyünk az eleve elrendeléssel magában, minden időnek előtte, ha itt és most az időben, életünk egy konkrét pillanatában az eleve elrendelés nem sűrűsödik, összpontosul és döntő élménnyé nem válik a mi Urunk Jézus Krisztusban, akiben Isten a mienk lesz, mi Istenéi leszünk és én-központú életünk **Krisztus-központú életté nem változik**. Magyarul: Semmit sem használ nekünk az egész örökkévalóság és az egész világ, ha Krisztusban **meg nem térünk, újjá nem születünk** és mindebből nem következik a **megigazulásnak és megszentelődésnek és megdicsőülésnek örökkévaló életrajza**. Hogy ez az én-központúságból Krisztus központúságba való megtérés a lehető legegyszerűbben mindenkinek mit jelent, azt már 1948-as szárszói - számomra döntő jelentőségű - megtérési konferenciámon így írta valaki táblára: A megtérés előtt az ember szívére rá van írva, márványként bele van vésve a két betű: ÉN. Nagy betűvel! Ám egyszer valaki, aki Krisztus embere, az ilyen szívnek elkezd hirdetni: Ő, JÉZUS! Akiben Isten emberré lett, hogy bennünket Isten országába átvigyen és megszabadítson. Akkor az én elveszti kizárólagos szerepét. Nagy betűs ÉN helyett kisbetűvel írt énné válik. És megjelenik először a nagy Ő, Jézus, Benne az élő Isten távolról ködön csillogva át, kis ő-betűvel írva és kötőjellel összeköti magát velem, ha kell a golgotai kereszt egyik gerendájának a segítségével. A megtérésre átvezetendő ember képlete a szíven ez a két szó: én-ő, kisbetűvel írt én, kisbetűvel írt ő! Ettől kezdve a lélek nem tud szabadulni Jézustól, hanem újra és újra hallja igéjét, melyek mindegyike megannyi eleven darab az ő áldott és szent életéből, minden rezdülésével, amint száll, zeng át időn és lelkeken, újra meg újra emel, hevít, gyógyít és felmagasztal. Kezd megvalósulni ellenállhatatlan természet feletti természetességgel a Ján 3:30 **"Néki növekednie kell, nekem pedig alább szállanom"**. És alább száll, megsemmisül az én. És átvilágítódik, mint egy transzparens, az

örökkévaló szeretet fényével ez az egyetlen betű: **Ő**. Amint a múlt század kételkedő filozófusa felsóhajtott: "Szeretnék már látni embereket, akiknek a homlokán igazán az örökkévalóság sugara ég". Bethániában megtörténik a csoda. A nagy ÉN emberei a nagy **Ő** embereivé válnak, és zeng a Gal 2:20 "**Krisztussal együtt megfeszítettem, élek pedig többé nem én, hanem él bennem a Krisztus. És amely életet most testben élek, az Isten Fiában való hitben élem, aki szeretett engem és önmagát adta értem.**" Mert szerette Jézus Mártát, Máriát és Lázárt. Márta Mária és Lázár viszont szerették Jézust, és ebből az önző, emberi én halála és az egyetlen önzetlen isten-emberi én, a jézusi **Ő** győzedelme lett. Szeretett engem és önmagát adta értem. A **Bethánia Szövetség** az anyaszentegyházban evilági életében, tagjaiban és közösségeiben **betölti rendeltetését**, amennyibe hamisítalan egyszerűséggel, gyermeki világossággal, de érett férfúságnak türelmével, egyetemességével meg tudja vallani: "**Élek többé nem én hanem él bennem a Krisztus**", és életnek beszédével tudja mindenki számára igazolni, ezt az örök életigazságot.

Bethániának a harmadik jellemvonása, hogy benne a csapás próbává változik. Minden naivitással ellentétben, amely azt gondolná: a jézusi életet, ha bennünk megszületett, a Mindenható Isten örömmel öleli magához, mindenható karjaival óvja, elől hátul körülzárva betakarja, - ezért ez az élet a külső nyugalomnak, háborítatlanságnak és zavartalanságnak is helye; - meg kell tapasztalnia bibliai valóságérzéssel: az **Isten csak elrejtettséget ígér lélekben, de nem zavartalanságot a külső körülményekben**. Sőt az a Jézus, akit befogadtunk, mindig üldözött. Az a Jézus, aki minket elfogadott és bennünk, nálunk szállást vett, mindig szenvedések közepette járt és olyan karriert futott be, amely a betlehemi istálló jászolától egészen a golgotai bitófáig ívelt ezen a földön. És a feltámadással ment át a végtelen isteni létformába, negyven napig megjelenve a földön, aztán ülve az Atyának jobbára, s onnan lézen eljövendő ítélni eleveneket és holtakat. A felvasott ígében is a tanítványok féltik Jézust, hogy Bethániába megy, a judeai tájakra, ahol éppen meg akarták kövezni. Mert Bethánia a Mindenható Isten által eleve elrendelt, a Krisztus központ által örök szeretettel kitüntetett hely. De ellenséges környezetben mindig újra és újra próbák alá vetett égi családi hajlék. A próba azt jelenti, az ellenséges környezet állandóan újra és újra szenvedésekkel látogatja, de nem fogja lebírni, mert ha az ellenséges környezet győzne fölötte, akkor a csapás megsemmisítené Bethániát. A **csapás azonban mindig próbává lesz azáltal, hogy kibírjuk**, ahogy a próba csapássá lesz azáltal, ha hitetlenül elcsüggedünk alatta és vakmerő gyávasággal merjük nem kibírni a csapást. Bethánia az a hely ahol a külső, ellenséges környezet a belső jézusi családi hajlékot állandóan próbálja, de a hívő mindig tudja, a csapás próbává válik azáltal, hogy kibírjuk. Akkor fényleni fogunk, mint a tűz által megpróbált arany! Ha a próba csapássá súlyosbodik azáltal, hogy merjük ki nem bírni, akkor elvesztettük a kegyelmet, a halálnak népe lettünk. Jézus a próbákon, az ellenséges környezetben, a rettentő golgotai kereszthalált előkészítő ellenségeskedésen át, várakozás után ugyan, hogy megdicsőíttessék az ember Fia, de elmegy Bethániába. Nincs olyan ellenséges gyűrű, nincs olyan halálos akadály, amelyen át Jézus ne jönne azokhoz, akiket szeret és akik őt szeretik.

Látjuk ezt a környezetet, amikor hívő nyílt tekintetek helyett, megkövező, gyilkos tekintet-villámok rándulnak Jézus ellen. "Kardját hüvelyéből rántja egy-egy villám." A Sátán démonizálja a lelkeket, irigységből akarják Jézust kézbe adni. Próbálják előre, már ebben a jelenetben, azt a másikat, azt a golgotait, amikor: "Egészséggel zsidóknak királya!" rikoltott egy-egy vércse visongás, és beledobban a főpapok földingató kara, "másokat megtartott, magát nem tudta megtartani". Beteljesedik a tömeghisztériában, a szentségtelen lélek kitöltésével, megzendülő negatív ige: Feszítsd meg! Feszítsd meg ! De ne féljünk! Jézus ezen át jön felénk. Jézus ezeken keresztül eléri Bethániát, Jézus ezeknek ellenére, angyali hangokat, isteni igéket, örökkévaló harmóniákat hoz magával. Hiszen, mikor háromszor jelenti szenvedéseit, akkor is megmondja: Megyünk Jeruzsálembe, az embernek Fia emberek kezébe adatik. Megverik őt, megostorozzák őt és megölik őt, de harmadnap feltámad, ahogy itt megmondotta "**Én vagyok a feltámadás és az élet, aki énbennem hisz ha meghal is él.**"

Háromszor kimondhatjuk ezek alapján: a Bethánia Szövetség betölti a maga rendeltetését akkor, ha nem azt várja naivan Istentől, hogy óvja fűvő szélről drága gyermekeit, hogy ne bánatsvirágként, mimózáként nem engedi őket pusztaságokba, nem engedi őket véres valóságoknak a talajára, - hanem tudja: mindig a nagy szenvedők voltak a nagy hívők, s a nagy hívőknek mindig kijutott a nagy szenvedésekből az **Ő** nevéért. De **nem engedi, hogy a szenvedések csapássá változzanak**, nem engedi, hogy megfusson a szenvedő a szenvedés helyéről. Mert egy magas lóról, egy püspöki vagy pápai trónusról, le lehet szállni, de a keresztről

soha. Azt csak az ördög mondja a farizeusok által: "Szállj le a keresztről, és majd hiszünk néked", de a Megváltó, és megváltott gyermek mindig ott marad a kereszten és kapja az ígéretet: "Aki én utánam akar jönni vegy fel a kereszttjét és úgy kövessen engem!" Ebben az a csodálatos evangéliumi örömménet lakozik: **te fogod felvenni a kereszttet és nem a keresztt fog agyonnyomni téged**. A szenvedés ellenséges környezetében, a fizikai rettentő terhekhez kapni fogunk megfelelő fizikai erőt. Mert Isten nem hagy feljebb kísérteni minket, mintsem elszenvedhetnénk, hanem a kísértéssel egyetemben a kimenekedést is megadja, hogy elszenvedhessük, ahogy' az I.Kor. 10:13-ban Istennek Lelke Krisztus igéjével Pál apostolon át ígéri. De a belső kísértések ellen kíván felvértezni Isten igéjének ez a Bethániás szimptomája, hogy arra vigyázzunk mondhatatlanul: a külső-belső isteni ígért-csodákat hitetlenséggel hiábavalóvá ne tegyük magunkban. Jézus azt ígéri ennek a Bethániának, ahová késve de nem későn érkezik: **ne félj csak higyj, és várd meg amíg én tehozzád érkezem!** Ha félni kezdenének Márta és Mária azt mondanák: - Lázár már úgy is meghalt - s nem tudjuk Jézus jön-e, nem értjük Isten miért adta ezt a próbát és miért nem segített? Az ellenséges környezet bennünket űz! Elfutnának Bethániából s mire Jézus odaér, már csak Lázár fekszik a sírban, de se Márta se Mária nincs ott. Akkor Jézus, mint egykor Názáretben nem tehet csodát az ő hitetlenségük miatt. Az isteni életrend hitbeli gravitációja hiányozna akkor Bethániából. Azért hát, mint Zwingli mondta: **A mi páncélunk az, hogy nem félünk**. A negyvenhatodik zsoltár azt mondja: "Azért a mi szívünk nem félne, hogyha azt egész föld megrendülne és a hegyek a tengernek közepibe bédülnének." És nem félünk sátáni kísértésektől, mert az ördög is Isten ördöge! Nem félünk belső gyengeségektől, mert Ő mondja: Elég néked az én kegyelemem, az én eröm a te erőtléséged által végeztetik el. **Minél kevesebb az eröm, annál több a hitem**. Mikor teljes erőtlenné válok nem kétségbe esem, hanem megnyílok Isten előtt s az Ő mindenható erői áradnak át szívemen, és nem félek külső ellenséges kísértésektől sem az emberi gonoszságnak rendjében. Hiszen a világ Isten órája, ahol a hárafelé forgó fogaskerekek is előre viszik a mutatókat és viszi Isten előre a világot odáig mikor Bibó Istvánval szólva a külső világban is a diktatúra kényszer pályájáról a demokrácia kényszer pályájára kell átmenni. Bibó István szerint is: A demokrácia abban áll - nem félünk! A szabadság abban, hogy amikor hajnali 4 vagy 5 órakor az ember zajt hall az ajtaja körül, nyugodtan a másik oldalára fordul, tudván: ez nem a titkos rendőrség, hanem a tejes ember. Ebben az értelemben, Isten egyszerre az égnek Ura, és ott mindenek felett uralkodik, és egyszerre a pokolnak az Ura és az ördögöt is járszalagján vezérli. Egyszerre a belső világnak is Ura, és az Ő ereje az én erőtlenségem által végeztetik el, és egyszerre a külső világnak is Ura és **a hátra felé forgó fogaskerekek is előre viszik az Ő mutatóját**. Bethániában a külső veszélyek ellenére is ott kell maradni és meg kell várni Jézust! Aki hisz az nem fut!

De a legnagyobb próba ezután következik. Lázár megbetegszik és meghal. Uram, hát így szeretsz bennünket? Uram, hát a tieid pusztulnak el és a többiel élnek? "Szimbólumból, szent példából untig elég volt már! Végre, ne kerteljünk! Válasz kell a kínos átkozott kérdésre. Mért hordozza a szenvedésnek kereszttjét az igazember, mikor lovon pöffeszkedik győzelmesen a gazember. Hol a hiba? Talán kétes Isten mindenható volta, vagy csak csúfolódik vélünk? Ó! Az gyalázatos volna!" Ám a golgotai kereszten megvan a válasz, ami az emberi logikából hiányzik! Mégpedig Isten e bűnös világban csak annak lehet valakivé, akinek mindenné lehet. És csak az lehet mindenné az Isten számára, aki előbb Ő előtte semmivé változott. A mi Hallelujánk éneke nem ezt mondja el? Csak mindig nem vontuk le a konzekvenciát: "Halj meg, hogyha élni vágyol, mert az él, ki meghal itt. Isten Lelke nem világol, míg a bűn uralkodik." Tehát Bethánia nincs mentve a haláltól. Feljön a halál a mi ablakaink alá. Rettenetes, ha betegség, ha baleset, ha Sátáni szörnyű rombolás által jön fel a halál, de talán **még szörnyűbb, ha bűn által, fáradás által, mi magunk állunk a halálnak a pártján**. A bethániái történet a János evangéliuma 11. részből azt jelenti: **Jézusban az abszolút életpárti Isten öltött testet**. Lázárt is azért engedi meghalni, hogy feltámadjon. A földi életet azért adja, hogy örök élet legyen belőle. Az újjászületést azért adta, hogy a születések ne a halálban végződjenek, hanem kiderüljön, aki egyszer született az kétszer hal meg, testi halállal és örök halállal. Aki kétszer született, megszületett és újjászületett benne a Krisztus, az csak egyszer haljon meg testi halállal, és éljen örökkön örökké a Mindenható Isten életének üdvösségében. Ennyire abszolút életpárti Istenünk van. De ő tudja, hogy most 1993-ban a mi egyházunk és népünk tagjait fenyegeti a legrettenetesebb halál, a szalonképes kimúlás. A **"szaporodjatok és sokasodjatok"** isteni parancs megtagadásának a halála. És elfelejtjük: **Senki sem születhet újjá, aki nem született meg**.

Testvéreim! Mi vagyunk a világ legfogyatkozóbb népe. Mi vagyunk a világ legitalosabb népe. Mi vagyunk a világ legöngyilkosabb népe. Mi vagyunk a világnak - a színéről, nemzedékről nemzedékre - egyre gyorsabban eltávozó népe. Mi 600.000-rel leszünk kevesebben az évezred fordulójáig. Ha nem ébred a nép a újjászületés erőivel, a születés erőinek a tudatával. 2020-ig 2 millióval, 2040-ig 3,5 millióval leszünk kevesebben. És senki nem születhet újjá, aki nem született meg. És hiába születik újjá annak az egyszem gyermeke, aki sírba küldött másik ötöt, aki meg sem születhetett. Vagy csak egyetlen egyet, hiszen az is gyikosság! Vagy nem vállalja azt a legegyszerűbb matematikát: ha két ember házasságából, pedig hát legalább férj és felség kell hozzá, egy születik, akkor felére fogyunk egy emberöltő alatt, ha kettő, akkor öregszenk, csak három vagy négy után van szaporodás. Ha a születő élet nem kiteljesedik, hanem önmagát fojtja meg, akkor az újjászületés képmutatás, akkor a halál népe hiába ácsingózik az örök élet után, maga a Mindenható Isten fogja mondani: Sohasem ismertelek titeket, távozzatok tőlem ti gonosztévők. **Aki újjászületik, megbecsüli a születést, aki a születést meg akarja becsülni, annak újjonnan kell születnie.** Ha ezt a kettőt nem hozzuk szinkronba, ha az újjászületés népe a Bethánia Egyesületben nem lesz a születésnek népévé, propagandistájává, elterjesztőjévé, hogy ne meghaljunk, hanem szülessünk, kibontakozzunk, növekedjünk, éljünk, akkor az újjászületését tette hiábavalóvá. Ám, magától értetődő, sohasem fogjuk mondani: megszületett az aranyos, ártatlan gyermek s ezzel Isten jókedve van rajta. Benne van a bűnnek a magva, az önmagába visszahajló szívnek a kárhozata. Jézusra van szüksége. Meg kell hallania az evangéliumot, újjonnan kell születnie, meg kell hálnia önmaga számára, hogy övé legyen az örökkévaló életnek ígérete és nagy csodája. Ó! Bethánia, a haláltól meg nem kímélt helye az Isten eleve elrendelt egyházi közösségének, ahol azonban megjelenik az abszolút életpárti Isten emberi élete: Jézus, és a halál erőit, ha ideig óráig engedi is működni, végül legyőzi, s az élet erőit születésben, betegségben, halálban győzelemre juttatja az elmúlás, az örök halál erői öltött.

Elfogadtuk-e, hogy nekünk nemcsak helyünkön kell maradni, helyünkön nemcsak az örökélet Krisztusát kell befogadnunk? Az örökélet Krisztusát nemcsak a próbákban acélként megedződve tűz által megpróbált aranyként, hitelesen kell ennek a világnak tanúsítani, hanem mindenek felett **a földi életnek, a keresztyén, jézusi életnek és az örök életnek e hármas harmóniáját kell a világ elé élnünk**, mert ebből van legkevesebb nyugaton is keleten is. Olyanok vannak, akik a földi életet kiélik a diszkó klubokban, a tőzsdéken, aranyat és rangot keresve az örök élettel nem törődnek. Olyanok is vannak, akik megijedve a világtól az örökélet nevében visszahúzódnak a kicsi kuckóba és azt mondják: elég, hogy én üdvözülök. De Jézus nem csak azt mondta: Térj meg ! Azt is mondta: Elmenvén, hirdessétek az evangéliumot minden teremtésnek, a földnek végső határáig, és akkor e legszemélyesebb és legegységesebb életügyünk lesz az evangélium.

Akkor a csodák népe leszünk! Mert jön a csodálatos korona! Uram, ha itt lettél volna nem halt volna meg a testvérem! - mondja Mária. És Jézus azt mondja: Én vagyok a Feltámadás és az Élet, aki énbenem hisz, ha meghal is él. Márta és Mária ezt elhiszik; mennek a sírhoz. Hangzik a diadalmas szózat: Lázár jöjj ki! Kijöve a megholt. Mindenki látja, Soha nem láttak ilyet Izráelben. Az élet Istene legyőzi a halál ördögét. A mindenható Isten könyörüljön hát rajtunk, hogy meglássuk, hogy nincs az a negyednapos halálszag, nincs az a végérvényesen visszahozhatatlan pusztulás, nincs az a csüggedés mocsarában rajtunk erőtevő elmúlási szellem, amely Jézus egyetlen ígéjére: Lázár jöjj ki! - vereséget ne szenvedne. Bennünket - csodák csodája - el ne töltene az üdvösség ámulata.

Testvéreim! Ezt a csodát tagadni hitetlenül lehet, de nélkülözni hovatovább lehetetlen. A hívők számára semmi más nem elég, csak a halálból való feltámadás. Mi holtak vagyunk a mi bűneinkben, mi holtak vagyunk a mi keresztyénségünkben, mert a hit, ha életet kibontakoztató cselekedetei nincsenek meghalt ő magában, ahogy Jakab apostol mondja! Mi halottak vagyunk az örökkévaló kárhozat értelmében, ha Jézus-hitünk nem elég arra, hogy szaporodjunk és sokasodjunk, hogy megtérjünk és újjászülessünk, hogy hívek legyünk mindhalálig és Ő nekünk adja az életnek a koronáját. De ha ebben az állapotban: testi nem születő állapotunkban, lelki hitetlenkedő állapotunkban, örökkévaló hűséget még el nem érő állapotunkban Isten elé roskadunk úgy, ahogy Jézusban előttünk megjelent: Uram én nélküled csak meghalni tudok, mert nem voltál itt, meghaltam, de ha itt lettél volna, nem halt volna meg az én testvérem. Oh, jöjj hozzám, szólj nekem, "én vagyok az élő, pedig halott voltam, és ímé élek örökkön-örökké" - akkor lélek jó énbelém, állata engem lábaimra. Életet vállalnak a fiatalok. Életet vállalnak és újjászületést hirdetnek az öregek, apák, anyák,

nagyapák, nagymamák. Az örök életig való hűséget garantálja a Mindenható Szentháromság egy örök Isten és Bethánia a testi, a lelki és az örök élet hármasságának a csodálatos hajléka lesz és a pokol kapui sem vesznek rajta diadalt. Adja Isten, hogy ilyen értelemben a Bethánia Szövetség betöltse a maga rendeltetését és szétzengjen a drága evangélium örömeire úgy, hogy már nem is ő mondja, hanem a benne élő, rajta uralkodó és őt földön égen üdvözítő Jézus zengje általa: **"Én vagyok a feltámadás és az élet, aki énbennem hisz, ha meghal is él."** Úgy legyen! ÁMEN.

Örökkévaló Isten! Mennyei Atyánk a mi Urunk Jézus Krisztusért! Hálát adunk néked Bethániáért! Hálát adunk néked a Bethánia Egyesületért. Hálát adunk, mert tudjuk nem emberi ötletből született, hanem a Te - 90. zsoltárban is megvallott - eleve elrendelt akaratodból. Te akartad, mikor még semmi hegyek nem voltak, hogy megteremtődj, a szabadság miatt bűnbe zuhanó világodban legyenek eleve elrendelt emberek, akik betöltik isten-emberi rendeltetésüket a te teremtő és megváltó akaratod szerint. Hálát adunk néked, hogy a jeruzsálemi templomnak a tőszomszédságában a Bethánia közösség megalakul, Mária-, Márta- és Lázár-lelkek születnek, akik fogadják Jézust, akik örülnek, hogy Jézus szereti őket. Akik átéltek: a Jézus örökkévaló szeretete bennük is viszont szeretetet ébreszt. Oh, köszönjük, hogy ez a viszontszeretet, ez a megtérés és újjászületés ennek az egyesületnek tagjaiban tapasztaltatja a csodát: "élek többé nem én hanem él bennem a Krisztus, s amely életet testben élek, az Isten Fiában való hitben élem, aki szeretett engem és önmagát adta érettem." Köszönjük, hogy ez a központi megtérés és újjászületési csoda megszabja a Bethánia egyesület életét, kegyességének rendjét, egyházban való munkálkodását, az Anyaszentegyház rendjébe való illeszkedését, azt az örökkévaló kitekintését, amely a Te visszajöveleddel visz be bennünket az örökkévaló hajlékba. Hálát adunk azért, hogy ez a Krisztusban való újjászületés és Krisztus megszületése bennünk, képesíthet bennünket arra, hogy a külső próbák csapásai megálljanak életünkben, sőt azoktól, tűz által megpróbált aranyként, felfényesedjék a mi életünk. És az egész világnak élet beszédével tudjuk hirdetni a Jézus Krisztus szerinti egészen más, abszolút megtisztult életformát, a helyben maradás egyszerű bátorságát és bátor egyszerűségét. És az élet kibontakoztatásának csodájára várjunk akkor is, ha feljön a halál a mi ablakaink alá. Köszönjük, hogy olyan Megváltónk van, aki előtt a halál is csak álom. Olyan Megváltóban jöttél hozzánk Istenünk, aki mint Ige egyszer már a semmiből világot teremtett és a mi halálba hulló, megsemmisülni kívánó életünket is újjá tudja teremteni, amikor azt mondja: Én vagyok a feltámadás és az élet, aki énbennem hisz, ha meghal is él. Így visszük eléd egyéni életünket, teremtsd újjá Jézusunk. Így visszük eléd családi, közösségi életünket. Ne engedd, hogy elfogyatkozzunk, észrevétlen, szalonképes halállal menjünk a temetőbe, a múltba, a sírba, a pokolba. Hanem az élet mellett döntve, szülessünk, hogy újjászülethessünk, szülessünk újjá, hogy megszentelődhessünk, szentelődjünk meg, hogy megdicsőülhessünk. Így engedd, hogy országok, népek és nyelvek, mind a te dicsőségedet zengjék, hogy polgárháborús, halálos rettentő, pusztító fordulatok, amelyek megjelenítik, hogy ez a Sarajevóval kezdődő század Sarajevóval fejeződjék be, Tehozzád apelláljon. S kérje éppen a szentek egyessége Tőled: "adj békességet Úristen, a mi időnkben e földön, mert nincsen nekünk több senki bajvívónk és szabadítónk, hanem, csak te Úristen." "Oh jöjjön el Urunk a Te országod. A béke hon, a szeretet hona, melyért szívünk nap mint nap mond imát, hozd el Urunk a Te országodért," ahol az élet erősebb mint a halál, a bűnbocsánat hatalmasabb, mint a bűn, és az üdvösség legyőz minden kárhozatot. Hallgasd meg imádságunkat a mi Urunk Jézus Krisztusért, mindnyájunk üdvére, a ránk bízottak javára és a Te neved dicsőségére. ÁMEN.

Marosvásárhely. 1993.október 1-3